

Változások – a kobzost már megettük...

Azt mondják, a változás az élet jele. Mi is változunk, alakulunk. Mint ahogy az a lapról már kívülről is látszik, valami történt. Egy kicsit vaskosabb, egy kicsit színesebb. És két hónap is szerepel az elején: február–március. Egyik kedves olvasónk kérdezte kétségbeesve, hogy ugye ez nem a lassú elhalás első jele? Örömmel jelentem be, hogy nem erről van szó, a lap – Olvasóinknak köszönhetően – él és virul. Az összevonás valójában egy kis csalás. Többen panaszkodtak, hogy miért jelenünk meg mindig a hónap végén. Miért nem a legelején, ahogy azt más lapok is teszik? Mivel nem szerettünk volna lapszámot kihagyni, összegyűjtöttünk másfél száznyi anyagot, és egyszerre két hónapot írtunk a borítóra. Így kicsit közelebb kerültünk a hónap elejéhez. Remélem. Aki már vett részt lapszerkesztésben vagy programírásban, az tudja, hogy is kell számolni: „Vedd a munkát, tervezd meg, mennyi idő kell hozzá, szorozd meg kettővel, adj hozzá még egy kicsit, és megkapod azt a határidőt, amiből először csúszol ki.”

Szerencsére azért legalább látható a fejlődés. Igen, igen, az örök vita. Várjunk sokat, hogy elkészüljön, vagy már menet közben lássuk a terméket. Aki fejlesztett nagyobb rendszert, biztos emlékszik, hogy amikor végre sikerült a második részfolyamatot is lezárni, jött a megrendelő, és kért még egy „irinyó-pirinyó” kis változtatást, ami miatt az egész kódolást kezdhettük előlről. No, így vagyunk most mi a honlappal is. Már-már körvonalazódni látszott a kameloti vár, és végre lelkesen integettünk a bemutatón, hogy „De jó! Már van hírlevél!”, „Naponta friss hírek!”, mire Robin kobzosa közönyösen legyintett: „Á, az csak egy makett...”

A kobzost azóta megettük, és mikor a lap napvilágot lát, már minden működik. Ahogy ez a webes fejlesztéseknél is lenni szokott, biztos, hogy maradnak még hiányosságok, de igyekszünk. És van sok terünk is, melyeket meg szeretnénk valósítani. Például a honlapra sok érdekes címet szándékozunk gyűjteni. Olyan címeket, amik érdekelhetik a linuxosokat. És remélem, hogy mindenkinek tetszeni fog a „Címtáram” szolgáltatás is. Ide mindenki felveheti saját kedvenc címeit, így nem kell: *a)* saját oldalt készíteni, *b)* beküldeni a kedvenc szexoldalak címét, hogy rakjuk fel a főoldalra, *c)* megvárni, míg Gyula végre hajlandó kirakni azokat a címtárba.

De vissza komolyabb vizekre. A lap tehát nem hal el, a tervek szerint tovább fejlődik. Hogy merre, az mindannyiunkon múlik. Minden kedves Olvasónk talál a lapban egy kérdőívet. Kérek mindenkit, ha van pár perce, töltsse ki, hajtsa össze és adja postára a kérdőívet.

Magyarországon nem kell rá bélyeget tenni, hisz a tudás pénz, és mi tudni szeretnénk mindenki véleményét, így mi fizetünk. Várunk ötleteket, títmakéréseket is, miről írjunk (vagy miről ne írjunk már többet), mit rakjunk a lemezekre stb.

De nem csak az újság változott meg, megváltozott e röpke pár hónap alatt a Linux is. Most már nem arról szól a történet, hogy használjunk Linuxot, mert utáljuk ezt vagy azt a céget, és végre nem is arról, hogy miként lehet kiváltani egy használt rendszer valamelyik szolgáltatását Linuxszal. Most már végre eljutott oda a tömeg, hogy „igen, a Linux képes ezt és azt a feladatot is ellátni”. Most jön az igazi megmérettetés. Egyre több helyen kezdenek használni komoly munkákra Linuxot. Hamarosan eljutunk oda, hogy egy vállalat hálózata valóban vegyes lesz: ötven gép közül harminc-harmincötön Windows, körül-

ből ugyanennyin Linux, egy-két másikon Unix-változat, néhányon Macintosh, elszórva található pár Warp, és az egész mögül néhol még kilátszik a Novell. No, ez lesz a komoly feladat. Kétszeresen is, hiszen a rendszerek is vizsgáznak, hogy mennyire képesek egymás mellett (és egymással) működni, és a rendszergazdák is, hiszen nem lesz elég csak Windowshoz, csak VMS-hez, vagy csak Solarishoz érteni. Tudni kell kezelni bárki nyűgjét, és ha ő éppen Macintosh alatt dolgozik, akkor az alatt kell a hálózati nyomtatót kezelni, ha 2000-et futtat, ott kell megoldani a CD-írást, és ha Linuxot, akkor az alatt kell megoldani, hogy fusson a StarOffice.

Készen állunk erre? Most hagyhatnék egy kis hatásszünetet, és világ szemére hányhatnám:

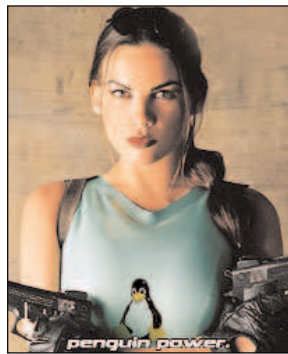
„Nem!” De hogyan is állhatnánk készen? Kevés olyan szakembert ismerek, aki mindegyik (vagy legalább három) rendszerben otthon van, még kevesebbet, aki ráér másoknak bármit is elmagyarázni. Tehát mostantól nagy hangsúlyt kell fektetni az oktatásra, a nevelésre, a megismertetésre, a használat megkönnyítésére. Aki nem érti, hogy miért fontos ez, lapozzon a huszonhatodik oldalra, és olvassa el a széljegyzetet.

Az oktatás és megismertetés nagyon fontos, a nyílt fejlesztések pedig rendkívül hasznosak. Olyannyira, hogy ezt még a legmagasabb szinteken is látják,

sőt, támogatják is. Amikor először hallottam a támogatásról, azt susorogták, hogy ennek is biztos megvan az oka. Miért pont akkor? Miért pont az LME? De akár tényleges szakértelem hívta életre a támogatást, akár valamiféle mézesmadzag ez a közhangulatnak, jókor és jól jön! Szorítottam a fiúknak (és természetesen a lányoknak is, merthogy nem kevés gyönyörű linuxos lány van), hogy értelmesen tudják felhasználni a pénzt. Úgy nézem, sikerült! Úgy dolgoznak, ahogy a magyar tűzoltók is. Rendkívül kevesen vannak, és sokkal kevesebb van a zsebükben, mint amennyit megérdemelnének, mégis felveszik a harcot a tűzzel, megkeresik a tűzfészket, és gyorsan, hatékonyan lépnek.

A Linux-felhasználók Magyarországi Egyesülete a támogatási pénzből több pályázatot is kiírt, az egyiket egy tankönyvsorozatra. A tervezet szerint összesen 1650 oldalra rúgó anyagot várnak, olyan tananyagot, melyet minden érdeklődő elér, melyből megtanulhatja a számítógép használatát az alapoktól egészen a rendszergazdai szintig. Külön öröm számomra, hogy a pályázatot feltehetjük a lap mellékletére, ha valakit érdekel, a teljes anyagot megtalálja a második lemezen. A tervezet a lap 14. oldalán olvasható.

Már csak egyetlen kérdés motoszkál bennem. Vajon mi lesz az anyaggal, amikor elkészül? Lehet, hogy a nyílt világ terméke egy zárt aktába kerül? Vagy a szellemiséget támogatva a teljes anyagot nyilvánossá teszik mindannyiunk javára? Lehet, hogy ez lesz az első nagyméretű könyv, ami Magyarországon valamelyik nyílt felhasználási szerződés alatt jelenik meg? Túrelmetlenül várom!

Szy György

a Linuxvilág főszerkesztője, a Kiskapu Kiadó vezetője. Mindenki véleményét és levelét örömmel várja az alábbi levélcímen: Szy.Gyorgy@linuxvilag.hu